

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMISOARA

**DOCTOR HONORIS CAUSA
SOCIALIUM SCIENTIARUM**

MIHAI NICOLAE TĂNĂSESCU

Vicepreședinte Banca Europeană de Investiții

Cuvânt

la deschiderea ceremoniei de acordare a titlului de

Doctor Honoris Causa Socialium Scientiarum

al Universității de Vest din Timișoara

Domnului

Mihai Nicolae TĂNĂSESCU

Stimate Domnule Prim-ministru al Guvernului României,

Stimate Domnule Guvernator al Băncii Naționale a României,

Onorată și onorantă audiență,

Stimați și dragi invitați,

Dragi colegi, dragi studenți,

Stimate Domnule Mihai Nicolae Tănăsescu,

Comunitatea Academică a Universității de Vest din Timișoara este preocupată permanent să aibă alături personalități complexe, specialiști renumiți și oameni de valoare. De aceea, astăzi ne simțim deosebit de onorați să avem în mijlocul nostru una dintre personalitățile de seamă a mediului economico-financiar și politic, a cărei valoare profesională a depășit granițele României, în persoana domnului Ec. Mihai Nicolae Tănăsescu.

Domnia Sa face parte din elita Academiei de Studii Economice din București, fiind absolvent, promoția 1978, al Facultății de Finanțe-Contabilitate.

Cariera profesională a început-o în cadrul Ministerului de Finanțe, ceea ce demonstrează faptul că Domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a fost condus de o dorință puternică de a se implica și de a se dezvolta, ca specialist, în domeniul financiar-bancar.

Pentru seriozitatea, implicarea și experiența profesională acumulată pe parcursul celor 12 ani în cadrul Ministerului de Finanțe, **domnul Mihai Nicolae Tănăsescu** își continuă cariera în funcția de **Director General al Departamentului de Legislație fiscală** (1991), apoi ca **Director General al Departamentului Bugetului de Stat** iar în perioada 1993-1997 ca **Director General al Departamentului Datoriei Publice și Trezoreriei**.

Preocupat permanent de cunoașterea problemelor financiare, **domnul Mihai Nicolae Tănăsescu**, parcurge cursurile unor prestigioase institute de învățământ din străinătate, precum **Institutul Internațional de Administrație Publică din cadrul Școlii Naționale de Administrație din Franța, Institutul FMI din Viena** și a celebrei **Harvard Business School din Statele Unite ale Americii**.

Începând cu 1997, recunoașterea în calitate de expert în domeniul financiar – bancar, depășește granițele naționale, iar domnul Mihai Nicolae Tănăsescu este chemat la Washington DC pentru a ocupa, timp de aproape patru ani, funcția de **Director Executiv Supleant în cadrul Băncii Mondiale**, având în sfera responsabilității sale 13 țări: Armenia, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Croația, Cipru, Georgia, Israel, Macedonia, Moldova, Muntenegru, Olanda, România și Ucraina.

Începând cu finele anului 2000, România se bucură din nou de experiența și profesionalismul Domniei Sale, în calitate de membru al Guvernului României fiind investit în funcția de **Ministru al Finanțelor Publice**. În această perioadă România înregistrează o creștere economică semnificativă și reușește să avanseze în procesul de armonizare legislativă cu acquis-ul comunitar.

După încheierea mandatului de ministru, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a fost ales **deputat în Parlamentul României**, având funcția de **Președinte al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci**, aducându-și aportul în elaborarea și adoptarea legilor bugetului de stat pentru acei ani, a legilor de modificare și completare a Codului fiscal și a Codului de procedură fiscală, a legilor de rectificare a bugetului de stat, a Legii privind combaterea evaziunii fiscale și a Legii privind datoria publică.

După alți 5 ani de activitate (2007 – 2012), în cadrul Fondului Monetar Internațional, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu revine în Europa, la Luxemburg, devenind **vicepreședinte al Băncii Europene de Investiții** numită **Banca Uniunii Europene**, cea mai mare instituție financiară multinațională din lume în termeni de active deținute: *de două ori mai mare decât Banca Mondială și de cinci ori mai mare decât Banca Europeană de Reconstrucție și Dezvoltare de la Londra*.

Experiența și expertiza acumulată face ca rezultatele să nu întârzie să apară. Din poziția pe care, cu onoare o ocupă, Domnul Vicepreședinte Mihai Nicolae Tănăsescu, răspunde rolului asumat de BEI sprijinind țările din Europa de Sud – Est în depășirea lacunelor investiționale și a problemelor vizând crearea de locuri de muncă și redresarea economică.

De asemenea, în această perioadă, România are din nou de câștigat deoarece Domnia Sa a fost unul dintre principalii susținători ai unui proiect de asistență tehnică semnat de autoritățile din România (septembrie 2013), privind sosirea la București a 7 funcționari ai BEI pentru consilierea cu privire la proiectele de transporturi și mediu, precum și cu privire la cadrul legal și administrativ pentru parteneriatele Public-Privat.

Stimate Domnule Mihai Nicolae Tănăsescu!

Universitatea de Vest din Timișoara, întreaga noastră comunitate academică, se simte onorată de prezența Dumneavoastră aici, mai ales că aceasta este parte a evenimentelor care marchează un moment istoric în viața instituției noastre, împlinirea a 70 de ani de existență.

Prin acordarea onoratului titlu de **Doctor Honoris Causa Socialium Scientiarum**, Universitatea de Vest din Timișoara recunoaște public meritele excepționale, prestigiul și contribuțiile majore, atât la nivel național cât și internațional, în domeniul financiar – bancar, obținute pe parcursul carierei dumneavoastră și lasă deschisă calea unor colaborări viitoare.

Vă urez multă sănătate și putere de muncă pentru a continua cu aceeași pasiune activitatea dumneavoastră ca expert național și internațional în domeniul financiar – bancar.

Prof. univ. dr. Marilen-Gabriel PIRTEA

Rectorul Universității de Vest din Timișoara

LAUDATIO

**în onoarea Domnului
Mihai Nicolae TĂNĂSESCU**

*Stimate Domnule Prim-ministru al Guvernului României,
Stimate Domnule Guvernator al Băncii Naționale a României,
Onorată și onorantă audiență,
Stimați și dragi invitați,
Dragi colegi, dragi studenți,
Stimate Domnule Mihai Nicolae Tănăsescu,*

Sunt deosebit de onorat să prezint textul *Laudatio* scris în onoarea domnului Mihai Nicolae Tănăsescu – care este unul dintre cei mai remarcabili membri ai comunității specialiștilor din domeniul financiar-bancar din România, cu o largă recunoaștere internațională.

Carierea profesională a domnului Mihai Nicolae Tănăsescu este specifică unui absolvent de elită al Academiei de Studii Economice din București – adică al „Almei Mater” pentru învățământul superior economic din România – cum spunem noi, cu respect și prețuire, cei ce slujim în facultățile de economie din țară, ca surori ale facultăților din cadrul ASE.

Încă din anul 1978, după ce a obținut licența de economist acordată de Facultatea de Finanțe-Contabilitate din cadrul ASE, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu s-a încadrat la Ministerul Finanțelor – ca tânăr economist.

Aici, după o perioadă de profunde acumulări, cu o experiență profesională apreciată, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a fost promovat, în anul 1990, în funcția de Director General al Departamentului de Legislație fiscală, după care, în anul 1991, a fost promovat în funcția de Director General al Departamentului Bugetului de Stat – care este considerat a fi unul din departamentele cele mai importante din cadrul Ministerului Finanțelor, la fel ca și Departamentul

Datoriei Publice și Trezoreriei al cărui Director General a fost domnul Mihai Nicolae Tănăsescu – în perioada 1993-1997.

În toți cei aproape 18 ani de rodnică activitate în cadrul Ministerului Finanțelor, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu s-a remarcat prin ceea ce înseamnă profesionalism, curaj, maximă implicare și perseverență. Tocmai de aceea, atât ca economist, cât și ca specialist Director General, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a fost apreciat și admirat de către colegii din minister, fiind pentru mulți dintre aceștia un adevărat sfătuitor și/sau consultant, un șef respectat, un coleg de nădejde, un autentic diplomat.

Animat de dorința acumulării de noi cunoștințe, la finele anului 1993, **domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a absolvit Institutul Internațional de Administrație Publică din cadrul Școlii Naționale de Administrație din Franța**, în specializarea „Planificare și execuție bugetară”, s-a specializat, mai apoi, în „Public Finance and Macroeconomic Issues” la **Institutul FMI din Viena**, iar în anul 1998 a fost student masterand în „Executive Development Program” din cadrul celebrei **Harvard Business School din Statele Unite ale Americii**.

Conducătorul științific al lucrării sale de diplomă de la Facultatea de Finanțe-Contabilitate l-a chemat pe specialistul practician al Finanțelor la catedra universitară a unui program de studii aprofundate – astfel că în perioada 1992-1993 a fost **cadru didactic asociat la ASE București**, bucurându-se de o foarte bună audiență și aprecieri din partea studenților și a colegilor de catedră.

În perioada 1997-2000, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a lucrat la Washington DC, ca **Director Executiv Supleant în cadrul Băncii Mondiale**, având în sfera responsabilității sale 13 țări: Armenia, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Croația, Cipru, Georgia, Israel, Macedonia, Moldova, Muntenegru, Olanda, România și Ucraina.

La finele anului 2000, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu este chemat acasă, în România, spre a fi numit și a depune jurământul în înalta demnitate de **Ministru al Finanțelor Publice**. Astfel, în perioada 2000-2004, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a fost membru al unui Guvern performant, cu realizări notabile pe multiple planuri.

Realizările mandatului de Ministru al Finanțelor Publice sunt numeroase și nu pot fi enumerate în totalitate. De aceea, ne vom restrânge enumerarea cu referire la cele mai importante:

- cheltuielile totale cu dobânzile aferente datoriei publice au scăzut de la o pondere de 4,8% din PIB, în anul 2000, la o pondere de 2,1% din PIB, în anul 2004;
- rata medie a dobânzii aferente titlurilor de stat a scăzut de la 62%, în anul 2000, la 18,6%, în anul 2004, cu consecința importantă a reducerii cheltuielilor aferente datoriei publice interne;
- stocul datoriei guvernamentale consolidate a crescut de la 7.532,8 milioane euro – la 31.12.2000, la 11.768,7 milioane euro – la 31.12.2004, adică de 1,56 ori, dar ponderea în

PIB a acestor stocuri a scăzut de la 23,1% la 19,7%, ca urmare a creșterii mai accentuate a mărimii PIB – **fiind prima guvernare a României care a înregistrat o creștere economică semnificativă;**

- deficitul bugetar s-a redus simțitor în această perioadă, ajungând să reprezinte doar 1,6% din PIB, față de 4% cât era la finele anului 2000.

În perioada mandatului de ministru al domnului Mihai Nicolae Tănăsescu **au fost închise provizoriu toate cele 6 capitole de negocieri cu Uniunea Europeană** pentru care Ministerul Finanțelor Publice a fost integrator, fiind vorba despre capitolele: „Libera circulație a serviciilor”, „Libera circulație a capitalurilor”, „Impozitarea”, „Uniunea Economică și Monetară”, „Controlul financiar”, „Prevederi financiare și bugetare”. În acest context, cu aportul substanțial al ministerului condus de domnul Mihai Nicolae Tănăsescu, România a reușit să avanseze în procesul de armonizare legislativă cu *acquis*-ul comunitar.

Fără îndoială, printre realizările majore ale ministrului Mihai Nicolae Tănăsescu se înscrie și **adoptarea a 3 dintre cele mai importante legi organice:**

- Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice;
- Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu Normele metodologice de aplicare;
- Legea nr. 174/2004 pentru aprobarea O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală.

Ca o recunoaștere a meritelor și prestigiului de care s-a bucurat, în anii 2002 și 2003, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a avut satisfacția să i se acorde două importante distincții. Mai întâi a devenit **Cavaler al Legiunii de Onoare din Franța, în grad de Comandor** – prin Ordin semnat de Președintele Franței – Excelența Sa Domnul Jacques Chirac, la care s-a adăugat **Ordinul Steaua României, în grad de Cavaler**, conferit de Președintele României – Excelența Sa Domnul Ion Iliescu.

După încheierea mandatului de ministru, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a fost ales **deputat în Parlamentul României**, având funcția de **Președinte al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci** – cu importante contribuții în elaborarea și adoptarea legilor bugetului de stat pentru acei ani, a legilor de modificare și completare a Codului fiscal și a Codului de procedură fiscală, a legilor de rectificare a bugetului de stat, a Legii privind combaterea evaziunii fiscale și a Legii privind datoria publică.

Am putea spune, pe drept cuvânt, **că ministrul și deputatul Mihai Nicolae Tănăsescu a avut contribuții majore la crearea noului cadru legislativ vizând fiscalitatea, bugetul de stat și datoria publică.**

Începând din a doua jumătate a anului 2007 și până în iulie 2012, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a îndeplinit funcția de **Consilier principal al Directorului Executiv al Consiliului director al Fondului Monetar Internațional**, având în sfera responsabilității sale aceleași 13

țări de care s-a ocupat în perioada când a fost Director Executiv Supleant în cadrul Băncii Mondiale (1997-2000).

Începând din august 2012, după 5 ani de rodnică activitate în cadrul Fondului Monetar Internațional, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a revenit în Europa, la Luxemburg, devenind **vicepreședinte al Băncii Europene de Investiții sau, cum mai este numită, Banca Uniunii Europene**. Banca Europeană de Investiții este cea mai mare instituție financiară multinațională din lume în termeni de active deținute: de două ori mai mare decât Banca Mondială și de cinci ori mai mare decât Banca Europeană de Reconstrucție și Dezvoltare de la Londra. Cu proiecte finanțate în peste 160 de țări, activele BEI s-au ridicat la un total de 512 miliarde de euro la sfârșitul anului 2013.

La BEI, domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a fost foarte bine primit, fiindu-i cunoscută și apreciată expertiza ca fost Director General în Ministerul Finanțelor Publice al României, ca Ministru al Finanțelor Publice de-a lungul unui mandat întreg, ca deputat și Președinte al Comisiei de buget, finanțe și bănci, precum și ca înalt funcționar în cadrul celor două instituții financiare internaționale – Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional – această ultimă experiență fiind cu adevărat unică.

Iată ce spunea la București, în decembrie trecut, în cadrul unei ceremonii similare cu cea de astăzi, **Domnul Dr. Werner Hoyer** – Președintele Băncii Europene de Investiții: Expertiza și experiența dobândite de domnul Mihai Nicolae Tănăsescu **au devenit vizibile imediat**, căci Vicepreședintele – responsabil de investițiile în sectorul energetic și de departamentul de gestionare a riscurilor – *s-a pus pe treabă de îndată, iar contribuția sa în cadrul Comitetului de conducere s-a făcut remarcată neîntârziat și întotdeauna punctuală – și nu doar în privința proiectelor care sunt sub responsabilitatea sa.*

Cunoscând rolul BEI în țările din Europa de Sud-Est, domnul Vicepreședinte Mihai Nicolae Tănăsescu și-a asumat rapid angajamentele Băncii *de a sprijini aceste țări pentru a se dezvolta și pentru a depăși aceste vremuri dificile, abordând lacunele investiționale și problemele vizând crearea de locuri de muncă și redresarea economică.*

Astfel, sub supravegherea Vicepreședintelui Mihai Nicolae Tănăsescu, activitatea de creditare a *Băncii Europene de Investiții în România a cunoscut o creștere cu 59% în 2013 în comparație cu 2012, ceea ce a dus investițiile totale BEI în economia românească undeva la 10 miliarde de euro de la începutul anilor '90, când Banca Europeană de Investiții a acordat primul împrumut României.*

Totodată, la inițiativa Vicepreședintelui Mihai Nicolae Tănăsescu, **un număr mai mare de sectoare de activitate** au beneficiat în 2013 de finanțări de la Banca Europeană de Investiții, ne referim aici la sectoare critice pentru economia românească precum: **Agricultura** (300 milioane de euro au fost aprobate în 2013 pentru a promova proiectele prioritare din cadrul Programului de

dezvoltare rurală pentru perioada 2007-2013), **Cercetarea și Inovarea**(prin intermediul finanțării inovării în sectorul automobil s-a permis dezvoltarea unor vehicule ecologice la Pitești).

Domnul Mihai Nicolae Tănăsescu este un finanțist care crede că motoarele creșterii economice în România rămân IMM-urile. Astfel sub supravegherea domniei sale, **fondurile alocate de la Banca Europeană de Investiții, de care au beneficiat efectiv IMM-urile au fost dublate în 2013 în comparație cu anul anterior**, ajungând la EUR 175m. Aceste fonduri sunt destinate îmbunătățirii accesului întreprinderilor mici și mijlocii la finanțare pe termen lung. BEI cooperează îndeaproape cu o rețea de 11 instituții financiare care operează în România. Prin aceste bănci intermediare mai mult de 969 de IMM-uri au beneficiat în 2013 de finanțări BEI, iar aceste companii reprezintă mai mult de 41.000 persoane angajate.

De asemenea, Vicepreședintele Mihai Nicolae Tănăsescu a fost unul dintre principalii susținători ai unui proiect de asistență tehnică semnat de autoritățile din România, în septembrie 2013, privind sosirea la București a 7 funcționari ai BEI pentru *consilierea cu privire la proiectele de transporturi și mediu, precum și cu privire la cadrul legal și administrativ pentru parteneriatele Public-Privat*.

Citându-l pe Charles Edison, care a spus că „Economia, politica și personalitățile sunt adesea inseparabile”, domnul Președinte Dr. Werner Hoyer și-a exprimat cu tărie credința că **domnul Mihai Nicolae Tănăsescu întruchipează un asemenea caz**. Iar noi subscriem întru totul la această apreciere, cu reluarea și sublinierea afirmației că **Vicepreședintele Tănăsescu este „un profesionist de cursă lungă al finanțelor”**.

Tot așa, reluând unele binemeritate aprecieri, **subliniem că domnul Mihai Nicolae Tănăsescu a intrat în elita tehnocraților din domeniul financiar-bancar**.

Ideile-forță subliniate de domnul Mihai Nicolae Tănăsescu în intervențiile sale publice din ultimii ani izvorăsc din credința că disciplina fiscală presupune chibzuință în cheltuirea banilor publici, optimizarea raportului costuri-beneficii, alocarea inteligentă a resurselor financiare, promovarea de politici fiscale și bugetare ant Ciclice. Totodată, transpar aprecierile că banca trebuie să servească economia și nu invers și că mersul economiei reprezintă o măsură fidelă a calității activității bancare.

Luând în considerare cele prezentate, apreciem că propunerea Rectorului Universității de Vest din Timișoara – domnul Prof. univ. dr. Marilen Gabriel Pirtea –privind acordarea titlului de **Doctor Honoris Causa Socialium Scientiarum** domnului Mihai Nicolae Tănăsescu este justificată pe deplin, iar hotărârea luată în unanimitate de către Senatul universitar în acest sens are deplină acoperire.

Stimate Domnule Mihai Nicolae Tănăsescu!

Ne bucurăm de faptul că astăzi vă aflați în mijlocul comunității noastre academice pentru a primi acest titlu onorific, pe care Universitatea de Vest din Timișoara vi-l conferă în semn de

recunoaștere și prețuire a meritelor dumneavoastră deosebite dobândite în perimetrul carierei profesionale.

Încheiem prin a vă dori obținerea de noi și importante succese în cariera profesională, dar și pe plan personal, împărtășind mereu bucuria vieții împreună cu toți cei ce vă sunt dragi și cu toți cei ce vă prețuiesc din întreaga Românie și de pe alte meleaguri!

**Comisia de evaluare
și de elaborare a *Laudatio***

Președinte

Prof. univ. dr. Marilen Gabriel Pirtea,
Rectorul Universității de Vest din Timișoara

Membri

Acad. Mugur Isărescu – Academia de Studii Economice din București, Guvernatorul
Băncii Naționale a României

Prof. univ. dr. Pavel Năstase – Rectorul Academiei de Studii Economice din București

Prof. univ. dr. Vasile Ișan – Rectorul Universității „Al. I. Cuza” din Iași

Prof. univ. dr. Marin Dinu – Academia de Studii Economice din București, Membru al
Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a României

Prof. univ. dr. Nicolae Dănilă - Academia de Studii Economice din București, Membru al
Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a României

Prof. univ. dr. Ioan Talpoș, Universitatea de Vest din Timișoara, Directorul Institutului de
Cercetări Avansate de Mediu

Conf. univ. dr. Ovidiu Octavian Megan – Universitatea de Vest din Timișoara, Decanul
Facultății de Economie și de Administrare a Afacerilor

România și Zona Euro
Mihai Tănăsescu
Vice-președinte al Băncii Mondiale de Investiții

Stimate Domnule Prim-ministru al Guvernului României,

Stimate Domnule Rector,

Onorată audiență,

Stimați invitați și dragi studenți,

Vă mulțumesc pentru această foarte frumoasă introducere. Este o onoare și o plăcere pentru mine de a fi distins cu titlul de Dr.h.c. al prestigioasei Universități de Vest din Timișoara.

Astăzi voi prezenta câteva mesaje în legătură cu un subiect foarte aproape de sufletul meu. Este vorba despre aderarea României la moneda unică europeană și principalele provocări pe care România trebuie să le abordeze pentru a integra Zona Euro.

Cuprins:

- I. Convergența Nominală:** România a făcut progrese mari.
- II. Convergența Reală:** decalajul rămâne încă considerabil.
- III. Provocări în convergența reală:** implementarea de reforme structurale un imperativ.
- IV. Adoptarea euro:** rămâne o provocare.

În ceea ce privește adoptarea monedei unice, **am două mesaje pentru dumneavoastră:**

Primul mesaj este că **astăzi România este foarte aproape de macrostabilitatea acceptată de Zona Euro**, în termeni de: deficit bugetar de 3% din PIB (maximul admis fiind de 3% din

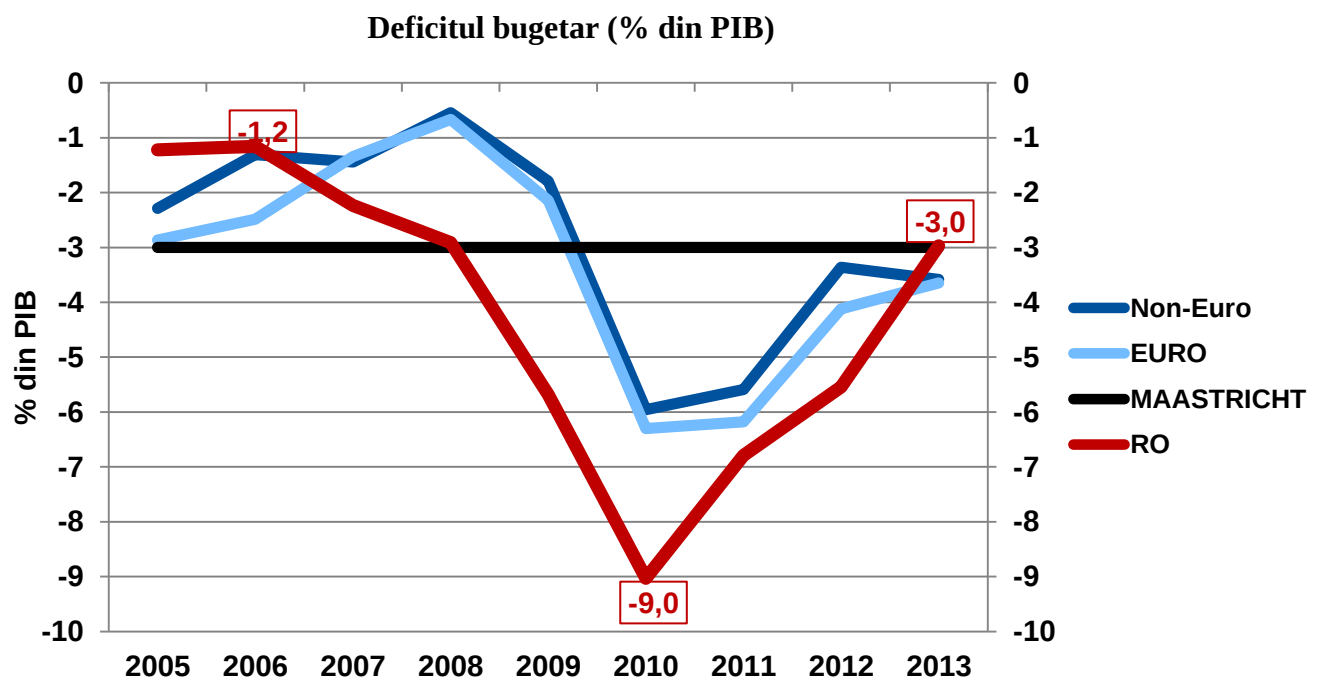
PIB), datorie guvernamentală de 38% din PIB (maximul admis fiind de 60% din PIB), rată de inflație medie anuală care a coborât la minime istorice, curs de schimb relativ stabil față de moneda unică europeană, iar dobânzile la titlurile de stat au un trend descendent și sunt aproape de criteriul de convergență.

Al doilea mesaj este că **România trebuie să implementeze reforme structurale pentru a diminua decalajul cu media Zonei Euro în termeni de convergență reală. Deși nu este definită de tratatul de la Maastricht**, România trebuie să se asigure că îndeplinirea criteriilor de convergență nominală sunt acompaniate și de un progres substanțial în ceea ce privește convergența reală. În alocuțiunea mea de astăzi am identificat patru provocări majore în ceea ce privește convergența reală. Mă refer aici la o așa numită criză a investițiilor care este direct corelată și cu o diminuare a activității de creditare în România, la o așa numită criză a locurilor de muncă pentru tineri și nu în ultimul rând aș dori să mă refer la o acută criză de productivitate atât la nivel European, cât și în România.

Convergența Nominală”

Încă de la început aș dori să menționez căci pentru a integra Zona Euro, **România are nevoie de a îndeplini doar criteriile de convergență nominală**, care sunt cuprinse în Tratatul de la Maastricht.

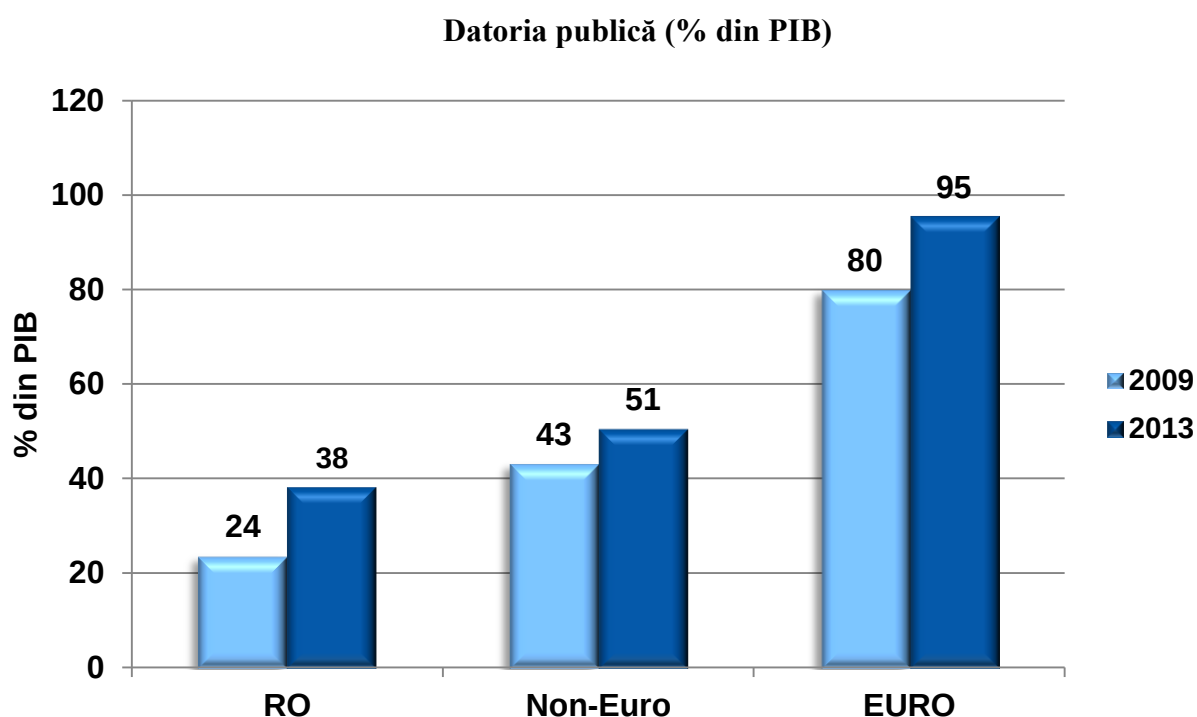
Criza economică a lovit puternic economiile din afara zonei euro. Cu toate acestea, **convergența nominală cu criteriile de la Maastricht a fost păstrată atât în România cât și în majoritatea economiilor din afara Zonei Euro.**

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. Zona Non-Euro exclude următoarele țări: UK, Danemarca și Suedia

Doresc să vă amintesc marele șoc din anii 2008/2009 când România a trecut de la o creștere a PIB-ului în termeni reali de la 7.3% (2008) la -6.6% (2009).

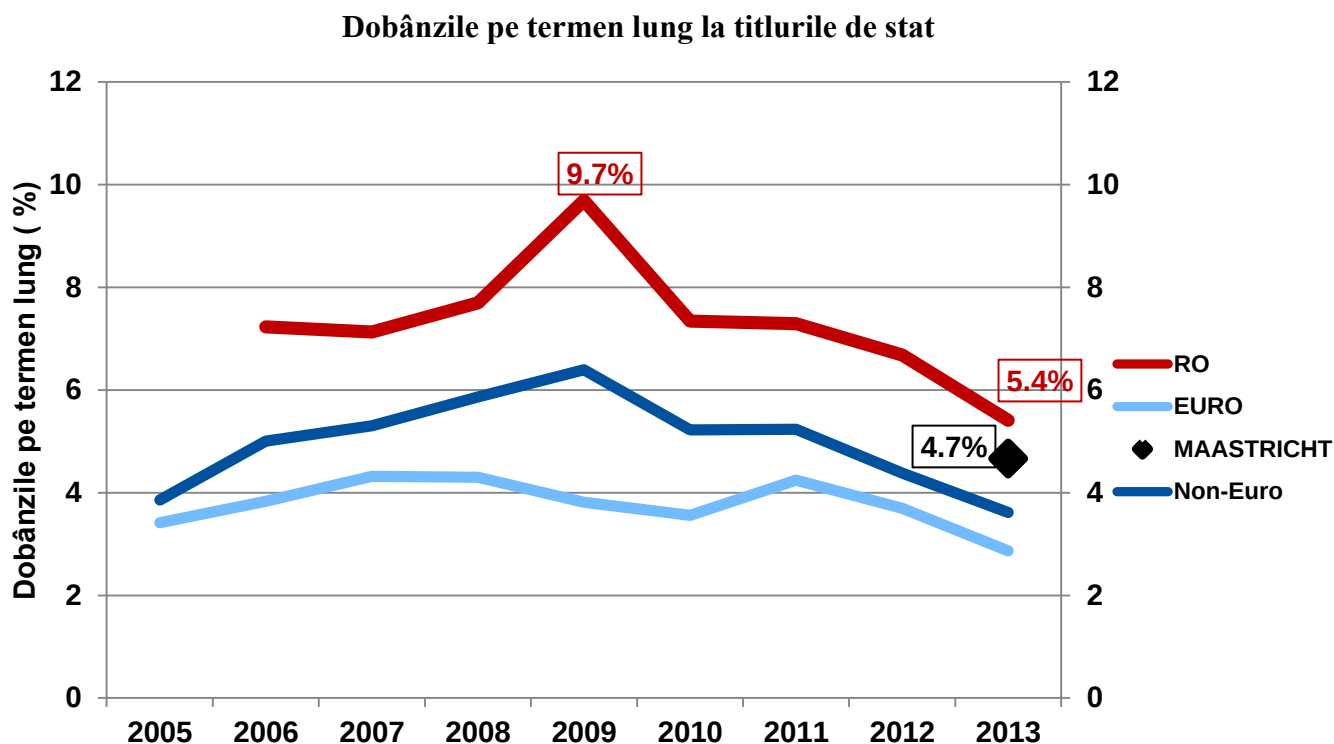
După acest șoc, în anii care au urmat, România a reușit să își stabilizeze din punct de vedere macroeconomic economia. Acesta a presupus decizii politice dificile, pe care România și le-a asumat. **În mai puțin de patru ani, România a redus deficitul cu 6% ajungând la 3% în 2013, deci la limita impusă de Pactul European de Stabilitate și Creștere.** După cum puteți observa în acest grafic în toate țările din Uniunea Europeană deficitul bugetar este relativ sub control și este poziționat pe o tendință de ameliorare substanțială.

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. Zona Non-Euro exclude următoarele țări: UK, Danemarca și Suedia

În ciuda crizei, **nivelul datoriei publice atât în România cât și în majoritatea țărilor din afara Zonei euro a rămas cu mult sub criteriul de convergență prevăzut în Tratatul de la Maastricht**, ceea ce nu este cazul în multe țări chiar din Zona Euro.

Privind în această perspectivă, România cu un nivel al datoriei guvernamentale de aproximativ 38% din PIB-ul național, ar putea utiliza această marjă de până la 60% din PIB admis în Tratatul de la Maastricht pentru a stimula investițiile naționale și a garanta o revenire la un nivel sustenabil de creștere pe termen lung.

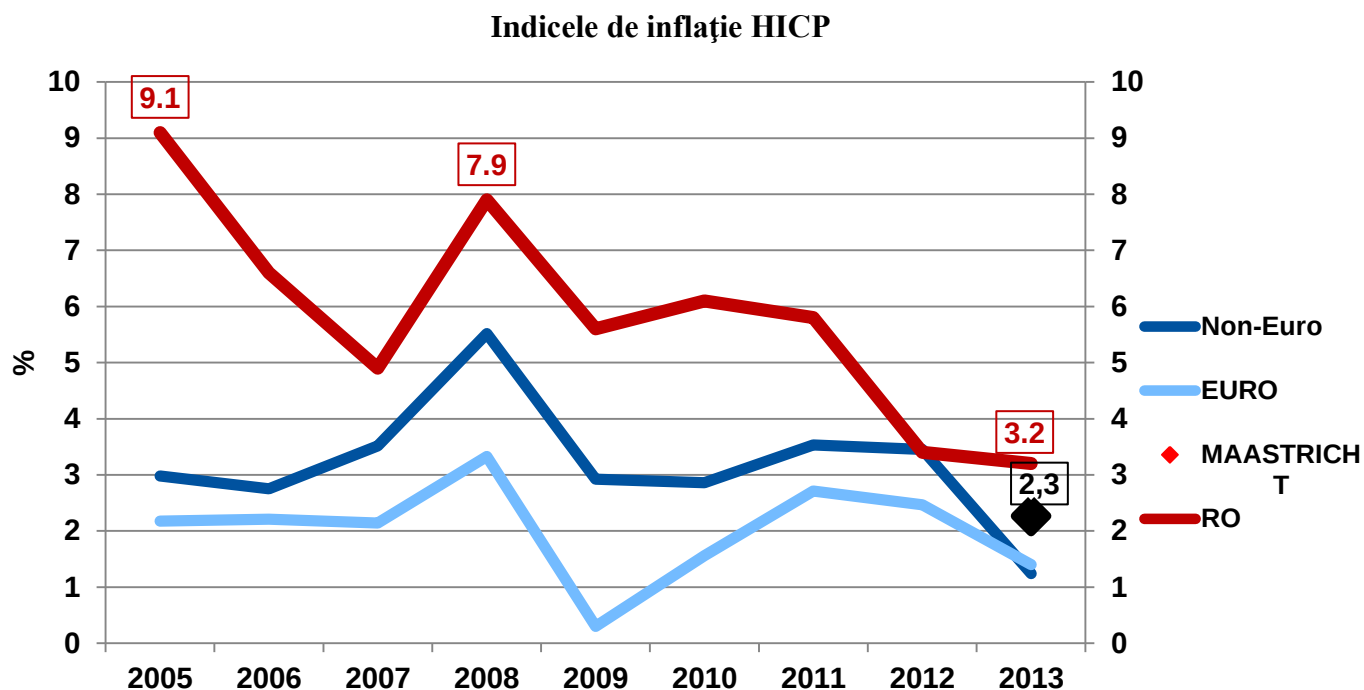

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. Țări de referință: Franța, Danemarca și Polonia. Zona Non-Euro exclude următoarele țări: UK, Danemarca și Suedia.

Dobânzile pe termen lung la titlurile de stat au un trend descendent și se apropie de parametrii stabiliți de Pactul de Stabilitate și Creștere Economică, astăzi de 4,7%.

Criteriul convergenței ratelor de dobândă este stabilit prin monitorizarea unui stat membru UE pe o perioadă de un an. Rata dobânzii din statul respectiv nu trebuie să depășească cu mai mult de 2% ratele din cele mai performante trei state UE în ceea ce privește stabilitatea prețurilor. Ratele de dobândă sunt calculate pe baza randamentului titlurilor de stat pe termen lung sau al altor instrumente financiare comparabile.

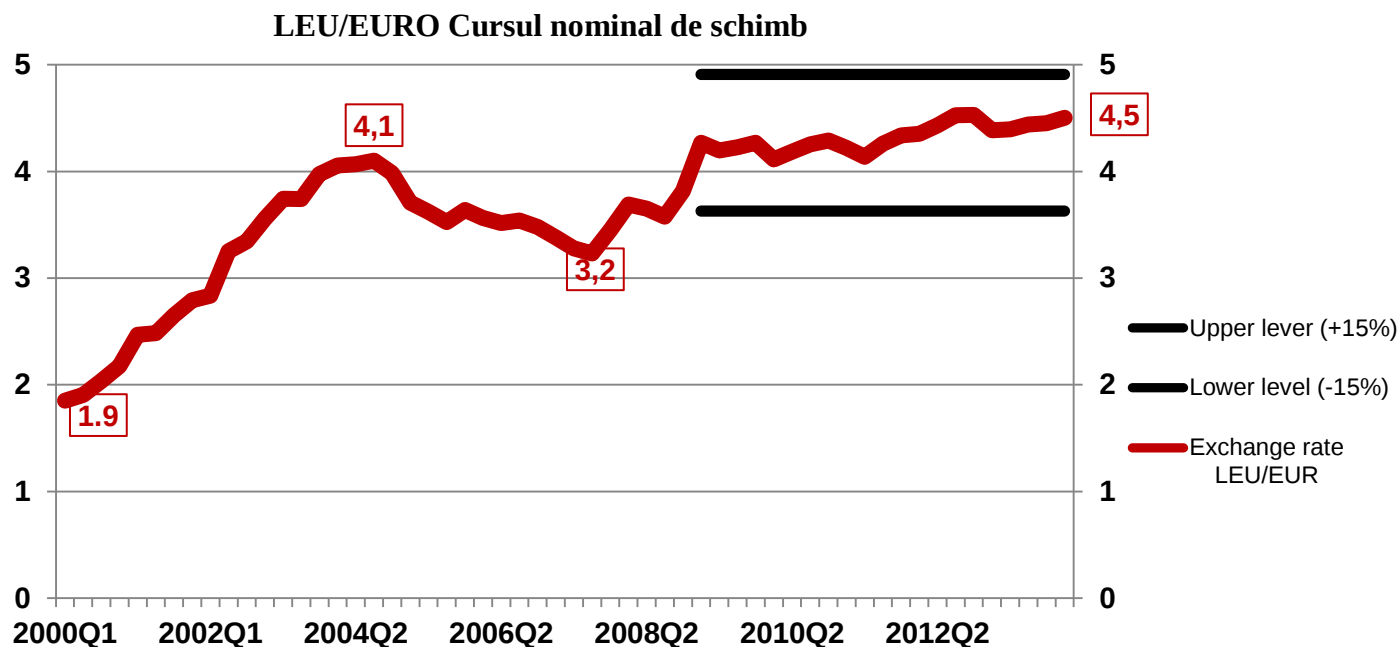
Dacă în 2009 randamentele medii la titlurile de stat pe termen lung oscilau în jurul a 9,7%, în prezent, dobânda medie din ultimul an la obligațiunile statului pe termen lung se situează la 5,4% și este foarte aproape de un maximul acceptat de 4,7%.

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. Țări de referință: Franța, Danemarca și Polonia. Zona Non-Euro exclude următoarele țări: UK, Danemarca și Suedia.

Încă de la început doresc să precizez pentru cei mai puțin avizați cu criteriile de convergență nominală prevăzute în Tratatul de la Maastricht, că rata medie anuală de inflație în România la momentul aderării la moneda unică europeană trebuie să fie cu 1,5 puncte procentuale peste media celor mai performanți trei state membre din UE, astăzi de 2,3%.

În ultimii ani rata medie anuală a inflației a avut un trend descendent, atingând minime istorice la finalul anului 2013 și ajungând foarte aproape de criteriul de convergență de la de la Maastricht. Aceasta reflectă în principal o scădere a prețurilor la produsele alimentare, o reducere a TVA-ului la făină și la produse de panificație, atenuând astfel efectele negative asupra inflației a unei cereri interne scăzute și a unei creșteri dirijate a prețurilor din parte unor agenți economici privați.

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. 2009 este considerat ca și punct de start pentru un EMR2 ipotetic

Pentru cei mai putini tehnici, criteriul de convergență a cursului de schimb este una dintre condițiile Tratatului de la Maastricht, care trebuie îndeplinită înainte de adoptarea monedei unice de către țările intrate în Uniunea Europeană. Condițiile criteriului de stabilitate a cursului de schimb al monedei naționale pot fi rezumate astfel:

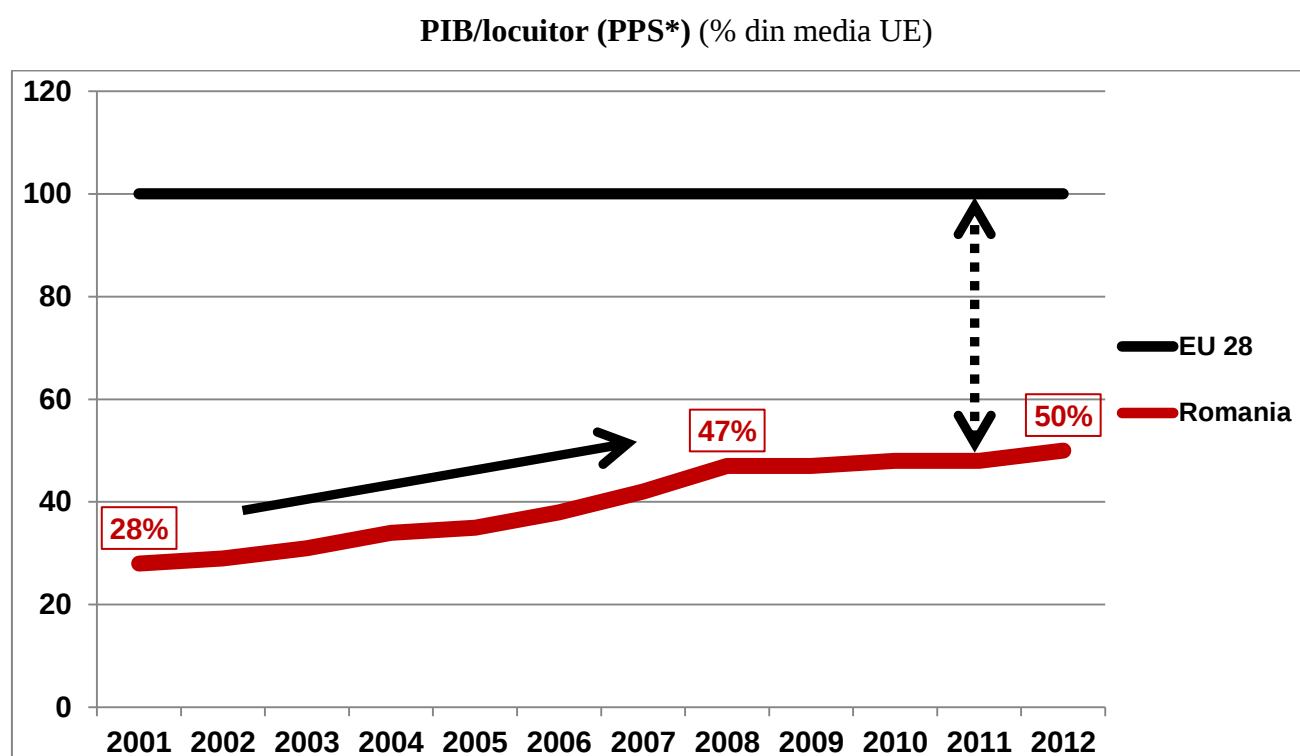
- Participarea obligatorie în **Mecanismul Cursului de Schimb 2 (Exchange Rate Mechanism – ERM 2)** cel puțin doi ani înainte de intrarea în Zona Euro.
- Cursul de schimb al monedei naționale trebuie să fluctueze într-o bandă standard de +/- 15 la sută.

Evoluția cursului de schimb de schimb al leului s-a stabilizat în ultimii 5 ani și a rămas în limitele unui ERM2 ipotetic. Astfel, din 2009 până în prezent variația cursului de schimb valutar față de euro nu a depășit banda standard de $\pm 15\%$ din valoarea referință.

Aceasta s-a realizat în ciuda crize financiare mondiale pe care am cunoscut-o și a procesului de deteriorare a percepției investitorilor străini asupra economiei românești și asupra riscurilor asociate cu economiile din Europa Centrală și de Est. Pe de altă parte România a reușit să păstreze o anumită competitivitate în termeni de variație a productivității muncii și de scădere în termeni reali a salariului mediu. Stabilitatea cursului de schimb a depins de asemenea de îndeplinirea criteriului privind rata inflației. De când inflația a fost adusă la valori cu o singură cifră, cursul de schimb a început să manifeste un grad de stabilitate compatibil cu îndeplinirea acestui criteriu.

„Convergența Reală”

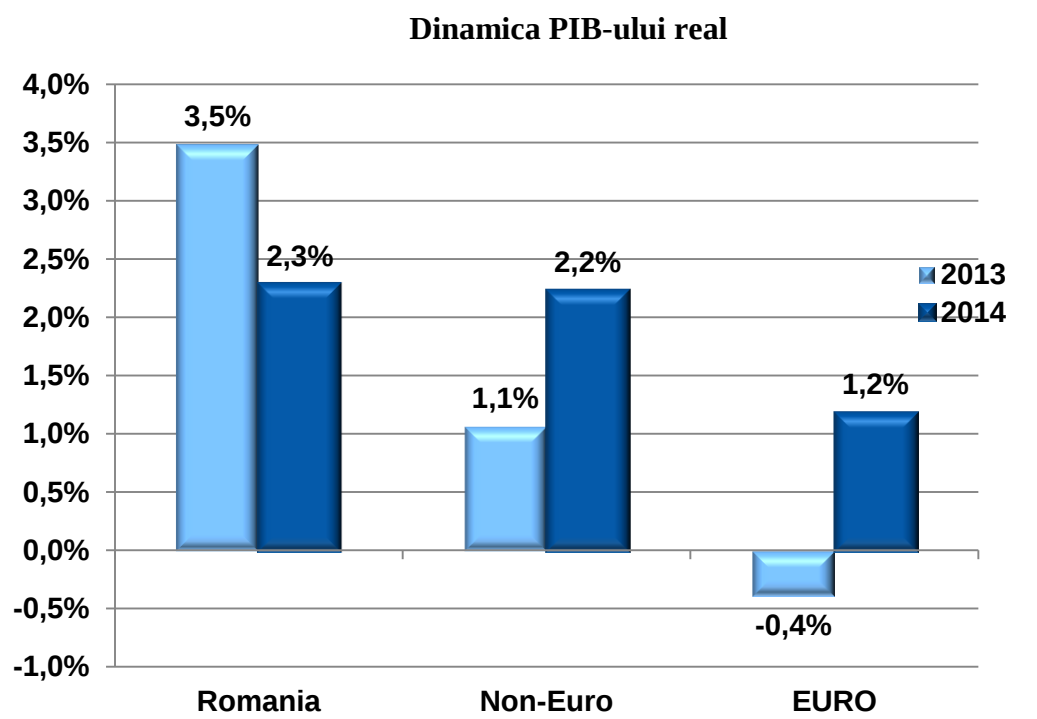
Caracteristicile macroeconomice enumerate anterior îi conferă României o anumită macrostabilitate. Însă cred că înainte de adoptarea monedei unice europene România trebuie să dovedească că este capabilă să își păstreze o **macrostabilitatea pe termen lung**, care la rândul ei trebuie să fie derivată din forța economiei reale. Astfel, îndeplinirea unei **convergențe reale** este cel puțin la fel de esențială în abordarea dezechilibrelor în termeni de **nivel de dezvoltare și condiții de trai** între România și țările din Zona Euro.

*Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. *)paritatea puterii de cumpărare standard*

Evoluția PIB pe cap de locuitor arată într-o manieră simplificată că bunăstarea economică în România este undeva la 50 % din media europeană în termeni de Paritate a Puterii de Cumpărare. Aceasta înseamnă că România mai are încă un drum lung de parcurs pentru a realiza o convergență în termeni reali cu economiile din Zona Euro. **Însă mesajul pozitiv al acestui grafic este că trendul ascendent al convergenței reale nu s-a oprit în ciuda crizei financiare.**

Așadar rămân încă multe de făcut pentru a îmbunătăți bunăstarea economică și în special competitivitatea în țara noastră. În acest context cred că merită menționat faptul că guvernele ar trebui să își concentreze eforturile în direcția **reformelor structurale** care ar putea contribui la o îmbunătățire a perspectivelor de creștere economică pe termen lung și care ar putea conduce la o creștere a bunăstării cetățenilor săi. Voi reveni la acest punct mai târziu, în timpul discursului meu când voi adresa principalele provocări în procesul de convergență reală.

*Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. Zona Non-Euro exclude următoarele țări:
UK, Danemarca și Suedia*

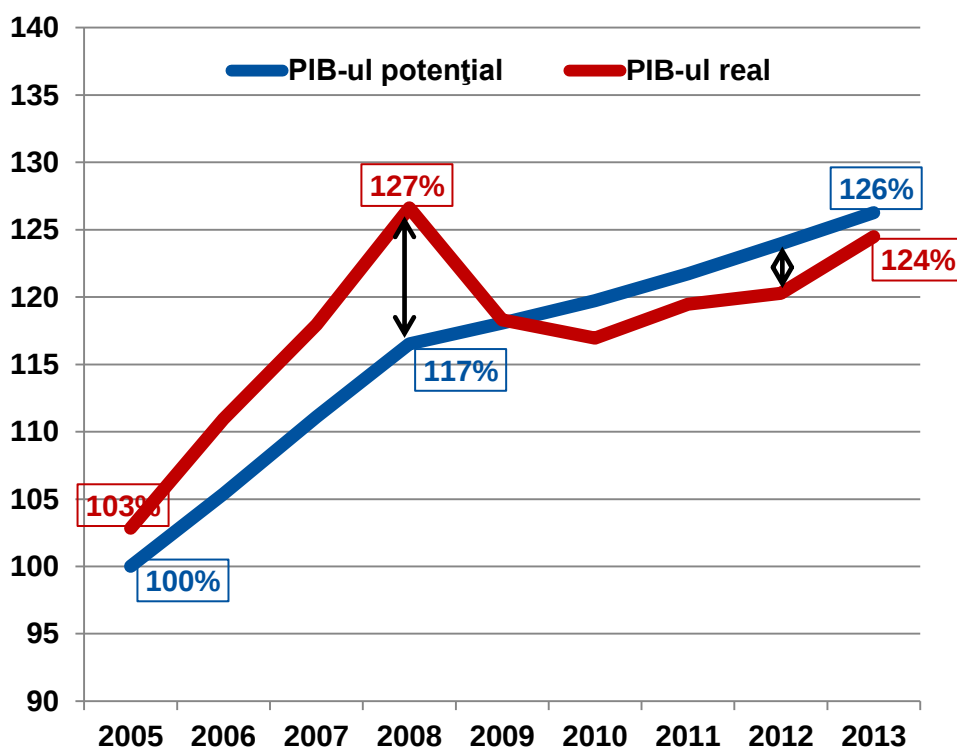
2013 a arătat cum creșterea economică a fost restabilită atât în România cât și în majoritatea țărilor din afara Zonei-euro. Ceea ce înseamnă că atât în țara noastră cât și în majoritatea țărilor din afara Zonei-euro criza economică se atenuează, deși într-un ritm mai lent decât înainte de criză. Cel mai bun mod de a ilustra acest lucru este de a arăta, pentru fiecare grup de țări, cu cât nivelul actual al PIB-ului real a crescut în comparație cu anul anterior. În primul grafic aveți în albastru deschis creșterea PIB în termeni reali pentru 2013, iar cu albastru închis pentru 2014.

Al doilea mesaj ilustrat în acest grafic este că **țara noastră s-a comportat mai bine în termeni de creștere a PIB-ului real decât media Uniunii Europene în 2013.** Însă această creștere economică în 2013 a fost determinată de «one-off» factori ca și:

- 1) **Exporturi excepțional de bune în 2013:** Exporturile nete au contribuit cu 4 puncte procentuale suplimentare la formarea PIB-ului real de anul trecut. Acest lucru se datorează atât volumului de exporturi ridicat cât și unor importuri mai modeste decât în alți ani.
- 2) **O recoltă agricolă neobișnuit de bună în 2012 și 2013:** Însă contribuția agriculturii la formarea PIB este pe un trend descendent, 2.7% în 2012 ca apoi să ajungă la 2.1% în 2013.

În 2014, se așteaptă ca ambii factori menționați mai sus să se normalizeze. Mai precis, se așteaptă ca recoltele agricole să fie sub nivelul din 2013, iar importurile să fie mai mari decât în 2013 ceea ce ar conduce la o scădere a exporturilor nete. Astfel, **în 2014 în România se prevede o încetinire a creșterii economice ce va reveni la nivelul celorlalte state emergente din afara Zonei Euro.**

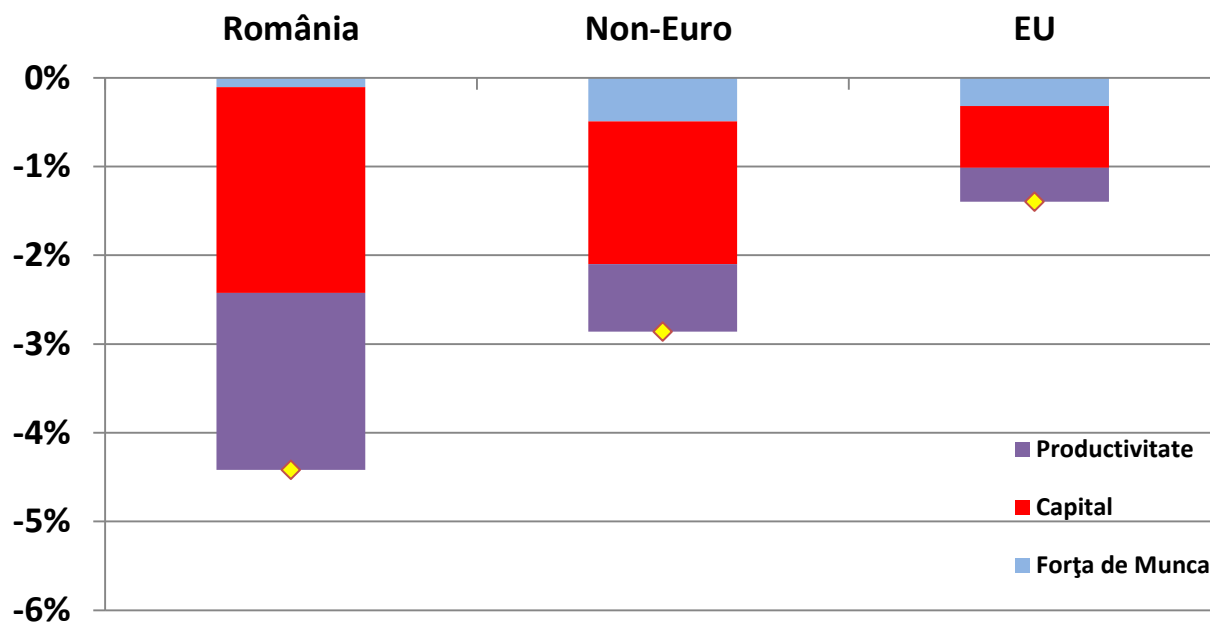
PIB-ul real vs PIB-ul potențial (indexat cu nivelul PIB-ului potențial în 2005)

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. Zona Non-Euro exclude următoarele țări: UK, Danemarca și Suedia

Pe de altă parte, după cum puteți vedea în cel de al doilea grafic, PIB-ul real (linia roșie) merge sub potențialul de creștere caracteristic economiei românești, fiind grav afectat de criza financiară și rămânând sub nivelul de din înaintea de 2009. Totuși, la finalul anului 2013, diferențialul în evoluția PIB potențial vs PIB real s-a diminuat considerabil permițându-ne a afirma că România începe să evolueze aproape de potențialul său de creștere.

Variația creșterii producției potențiale între 2007 și 2013 și componentele sale

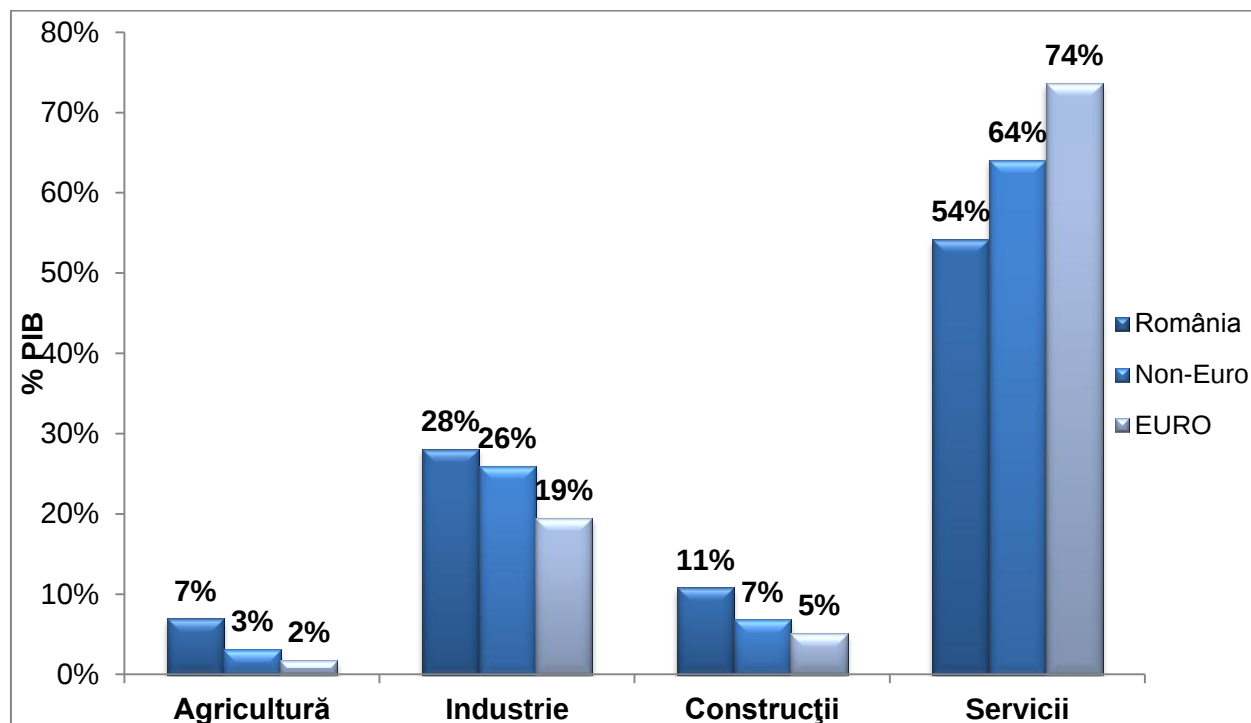

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat.

Care au fost principalele motive ale deteriorării potențialului de creștere economică din România în raport cu nivelul din 2009?

Ținând cont de faptul că perspectivele de creștere economică sunt măsurate prin așa-numitul PIB potențial, care este o funcție a acumulării de capital fizic și uman, precum și a productivității totale. Pot să afirm că principala moștenire a recesiunii ce a început în anul 2009 a fost o diminuare puternică a **productivității (în mov)** și a **capitalului (în roșu în acest grafic)** de care a beneficiat țara noastră înainte de criză. Toate acestea au condus la revizuire negativă substanțială a creșterii potențiale la nivel european, însă cu consecințe mai dramatice asupra potențialului de creștere din România.

Valoarea Adăugată Brută pe Sector (% din total PIB* 2013)

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. *Industria Manufacturieră inclusă.

Zona Non-Euro exclude următoarele țări: UK, Danemarca și Suedia.

În termeni de pondere a principalelor sectoare economice la formarea PIB, o convergență completă nu este de asemenea atinsă între România și Zona Euro. Sectorul serviciilor în România are o pondere mai redusă în PIB-ul național decât în cazul majorității țărilor din Zona Euro. Totuși, țara noastră compensează această diferență prin valoarea adăugată creată în sectoare ca și Agricultură, Industrie și Construcții.

Astăzi, structura economiei naționale pe ramuri de activitate creează un PIB relativ redus, ceea ce se reflectă așa cum am văzut mai sus într-un PIB/locuitor mult sub media Europeană.

O industrie care are un procentaj de contribuție în PIB-ul României mai mare decât Zona Euro, însă aceasta nu rezultă dintr-o capacitate a industriei românești de a acoperi toate etapele de producție în fabricarea unui bun ci industria românească acoperă adesea doar anumite etape de producție (de exemplu: asamblarea). România ar trebui să treacă la o Industrie a cunoașterii care să ne permită să nu mai spunem doar «Produs în România», ci și «Creat în România».

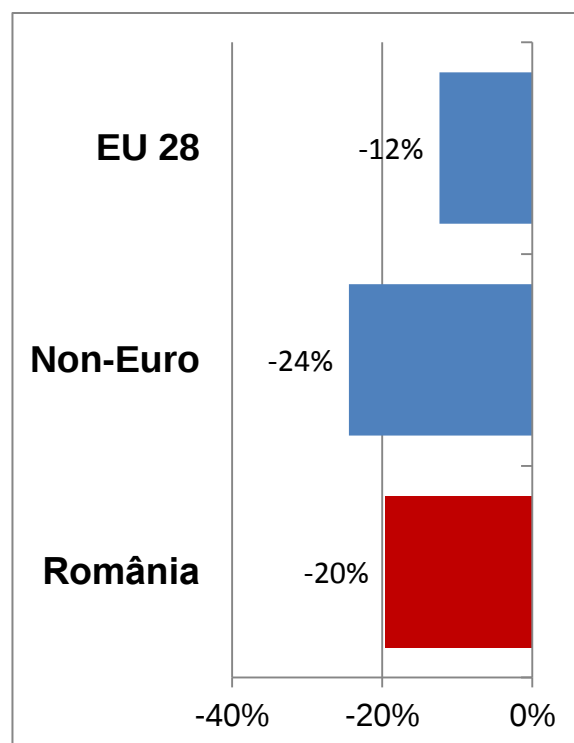
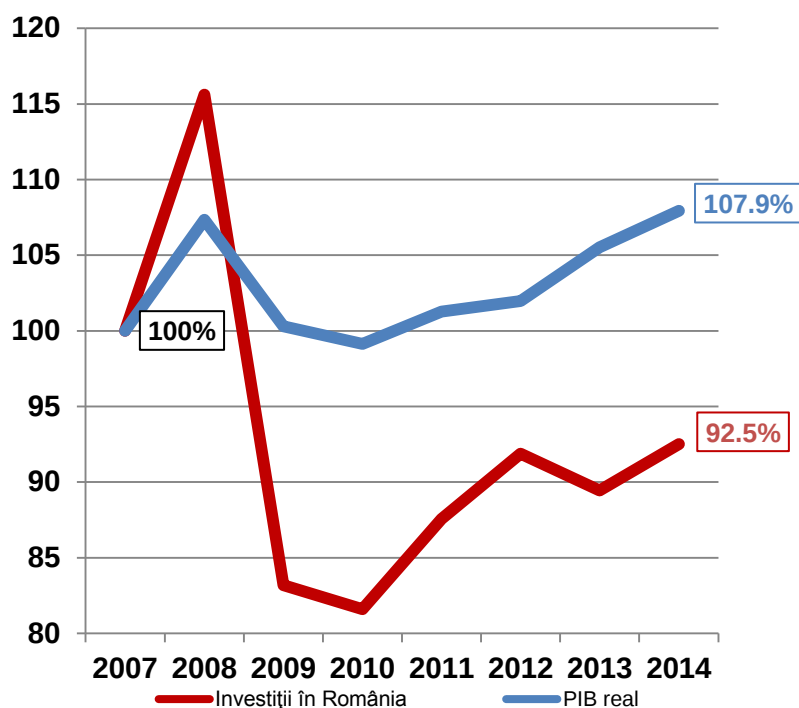
Agricultura a fost și este epicentrul economiei românești, de aceea trebuie să fie un sector constant aducător de valoare adăugată și de creștere economică.

Odată ce am văzut principalele argumente ale decalajului în termeni de convergență reală între economia României și Zona Euro, aş dori acum să vă atrag atenția asupra principalelor provocări în procesul de convergență reală. Am identificat patru crize distincte, însă interdependente ce ar trebui să fie abordate concomitent de către factorii de decizie din țara noastră pentru a ameliora perspectivele de creștere economică și pentru a reduce decalajul cu țările din Zona Euro în ceea ce privește nivelul de dezvoltare:

- ✓ O criză a investițiilor
- ✓ O criză a activității de creditare
- ✓ O criză de productivitate
- ✓ O criză a locurilor de muncă pentru tineri

Evoluția creșterii PIB și a investițiilor în România (2007 = 100)

Dinamica investițiilor între 2008 și 2013(%)

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. Zona Non-Euro exclude următoarele țări: UK, Danemarca și Suedia

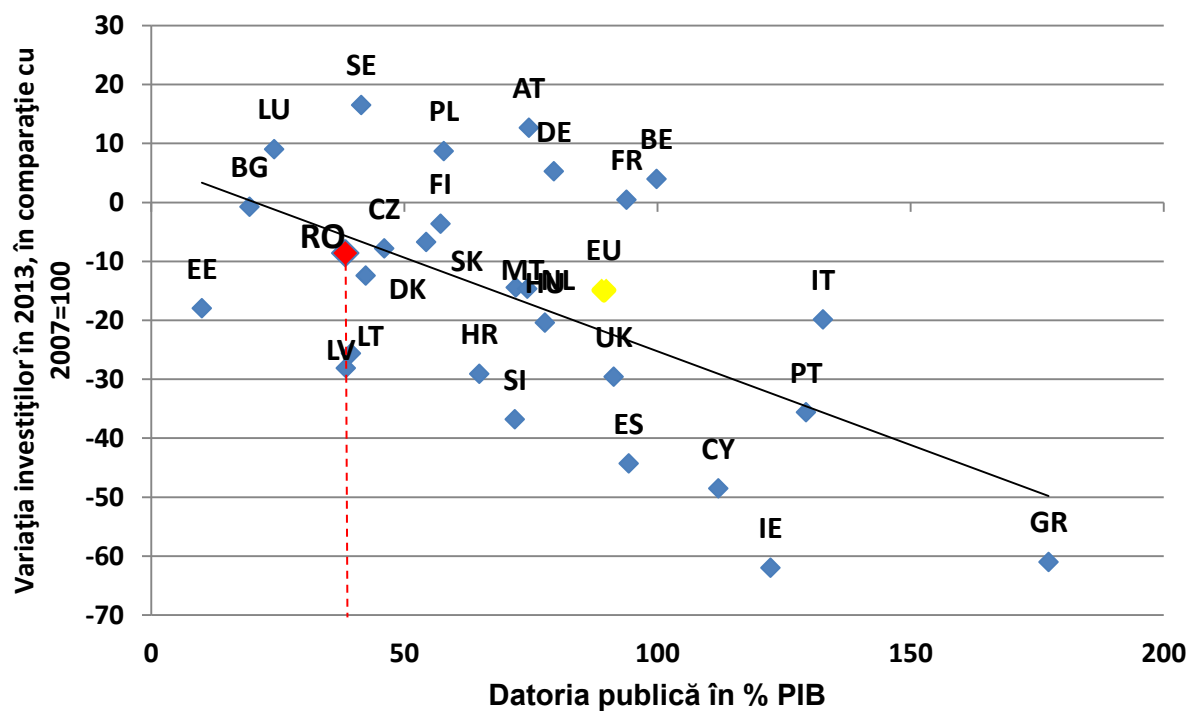
Cred că astăzi întreg continentul european se află într-o profundă criză a investițiilor. Investițiile în economiile emergente din afara Zonei Euro au cunoscut o scădere mai puternică decât media UE și au rămas mult sub nivelul din 2007. **România a urmat exemplul celorlalte economii emergente din afara Zonei Euro, unde scăderea în investiții a fost cu mult mai mare decât scăderea PIB-ului real.** Acest lucru a fost determinat în principal de criza financiară

care a declanșat o **întrerupere bruscă a fluxurilor de capital** destinate economiilor emergente din afara Zonei Euro.

Un factor suplimentar a fost **procesul de deleveraging din sectorul bancar începând din 2008** determinând reducerea substanțială a resurselor financiare disponibile economiilor emergente din afara Zonei Euro, inclusiv în România.

În ciuda scăderii activității de creditare și a investițiilor destinate dezvoltării capacității economiei românești, **la ieșirea din criză România a reușit să-și crească gradul de utilizare al propriei economii, acesta ajungând la 79.3% în 2013 conform unui studiu realizat de Comisia Europeană.** Însă un grad de utilizare mai ridicat nu a permis decât reluarea unei creșteri economice sub potențial între anii 2011-2013. Spre exemplu în 2013, diferențialul dintre PIB-ul potențial caracteristic economiei românești și PIB-ul real a fost de aproximativ 2%.

Spațiu fiscal vs investiții nominale

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat.

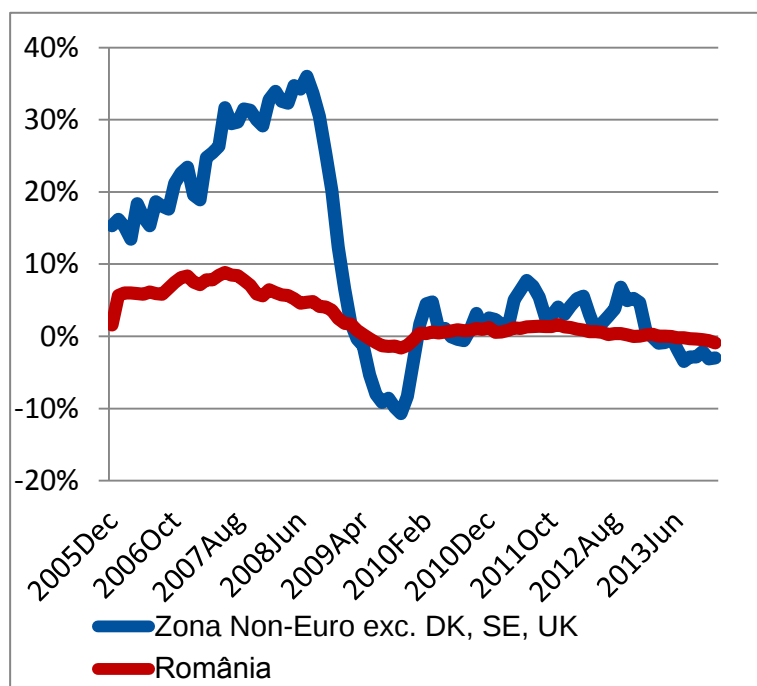
În acest grafic am vrut să arăt avantajul comparativ al României în termeni de **spațiu fiscal** în raport cu celelalte țări europene.

Pentru început, dați-mi voie să menționez pentru cei mai puțin tehnici că spațiul fiscal reprezintă procentajul datoriei publice în PIB.

În acest grafic, puteți vedea că majoritatea țărilor din afara Zonei Euro beneficiază de un spațiu fiscal mai mare, decât media europeană ceea ce poate permite o compensare a reducerii în termeni nominali a investițiilor private printr-o creștere a investițiilor publice. Se poate observa

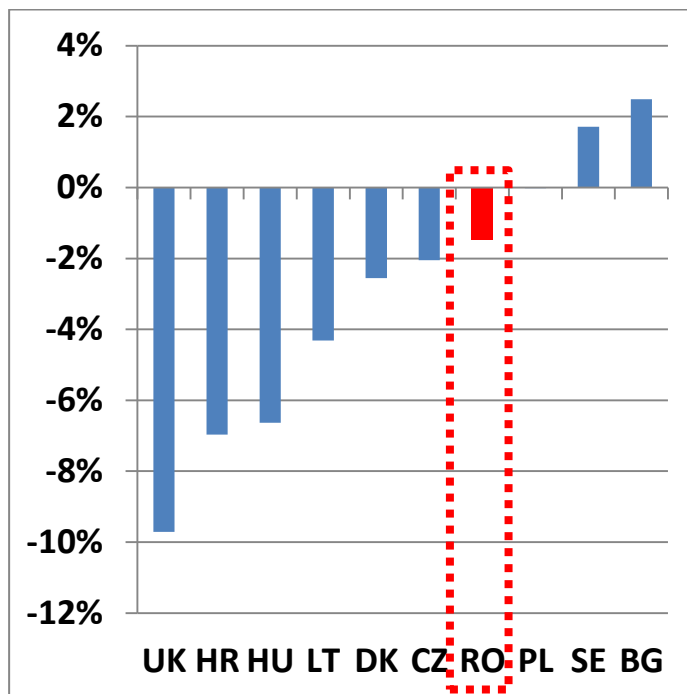
cu ușurință că cele mai multe dintre economiile din afara Zonei euro sunt în partea stângă a punctului de culoare galbenă ce reprezintă media Uniunii Europene.

Dinamica activității de creditare – variație anuală

Sursă: Calculele EIB bazate pe date ECB.

Dinamica activității de creditare – variație medie anuală în 2013

Sursă: Calculele EIB bazate pe date ECB.

Permiteți-mi să încep prin a spune că nici o altă activitate economică nu aduce atingere mai multor aspecte ale vieții noastre cotidiene decât sistemul bancar o face, iar băncile trebuie să redevină motoarele dinamice ale economiilor moderne.

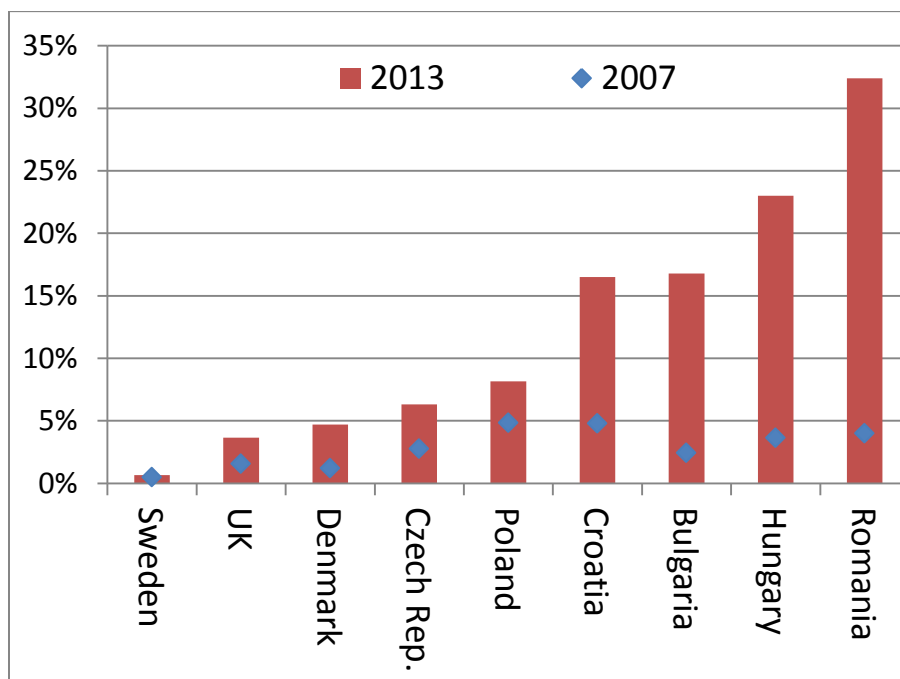
Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că în ultimii ani sistemul bancar a fost supus unui stres imens având ca principală consecință o scădere bruscă în activitatea de creditare peste tot în Europa.

Așa cum puteți observa în acest grafic, economiile din afara zonei Euro nu au făcut nici o excepție. Creșterea activității de creditare în economiile emergente din afara Zonei Euro, reprezentată aici în roșu, a scăzut cu 40%, devenind chiar negativă și atingând cel mai scăzut nivel în 2010.

În România dinamica activității de creditare a rămas sub nivelul din 2008, iar impactul crizei asupra creșterii activității de creditare a fost mai moderat decât în țările din afara Zonei Euro.

Bazându-mă pe contextul actual atât la nivel mondial în care FED desfășoară acest exercițiu de „quantitative monetary easing” cât și la nivel european unde BCE revizuieste calitatea bilanțului principalelor bănci europene, **cred că pot afirma că tendința descendentă a activității de creditare va fi menținută și în 2014, mai ales în economiile emergente din afara Zonei Euro**, mai ales în țările unde deficitul bugetar și datoria publică încă apăsă pe finanțele guvernelor lor.

Credite neperformante – 2007 versus 2013

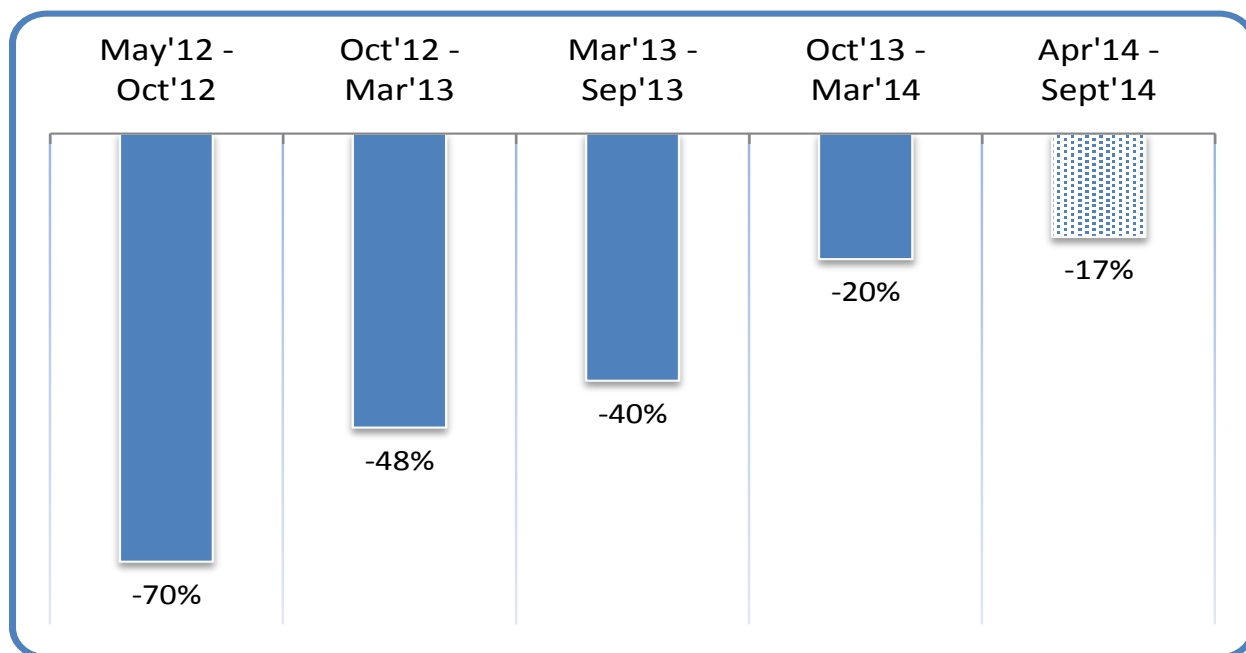
Sursă: EIB – CESEE Bank Lending Survey

Din punctul meu de vedere, IMM-urile suferă cel mai mult de pe urma acestei scăderi în activitatea de creditare, având în vedere dependența acestora de sectorul bancar autohton.

Cel mai important factor cu o influență negativă asupra ofertei de credit în România este nivelul crescut al „creditelor neperformante”.

În ceea ce privește creditele neperformante, la finele anului 2013 România ocupa primul loc în rândul țărilor emergente din afara Zonei Euro, iar la nivel European ocupa locul 3 după Grecia și Irlanda. Creanțele în proces de insolvență ale sistemului bancar în România se ridică astăzi la nivele record ceea ce a condus la o creștere a volumului provizioanelor pe care instituțiile de credit au fost nevoite să le constituie.

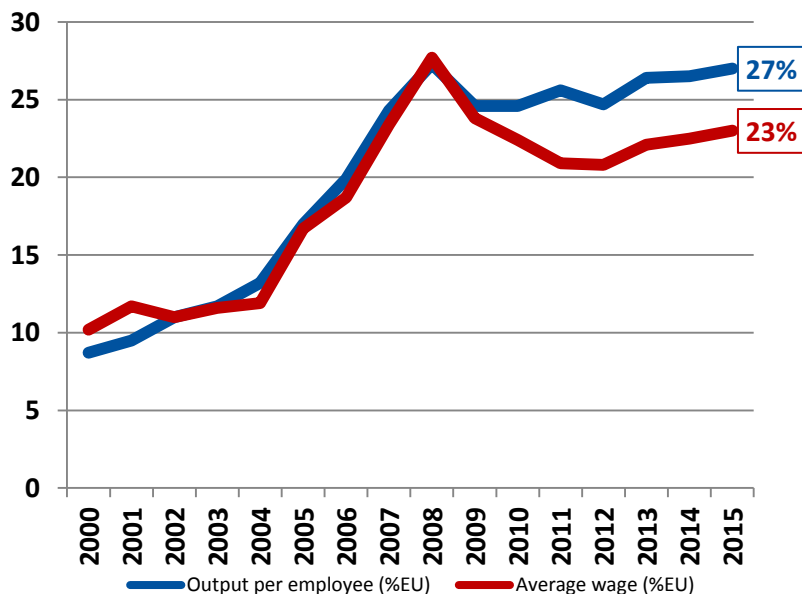
Credite neperformante în procente nete

Sursă: EIB – CESEE Bank Lending Survey

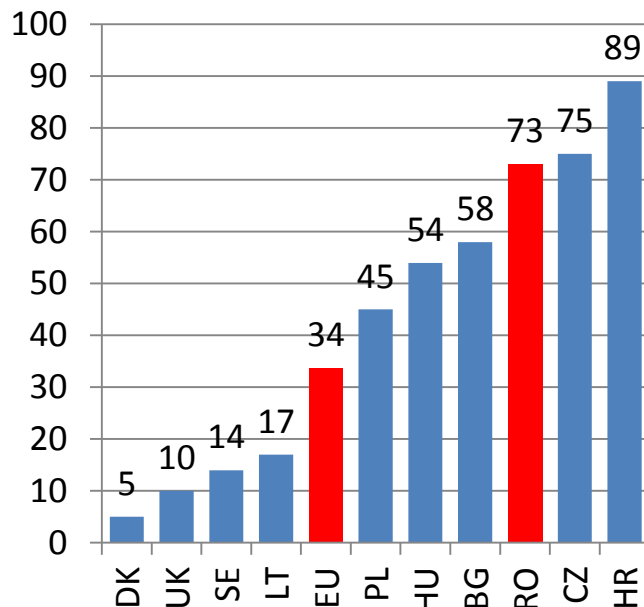
În acest grafic am arătat căci conform unui sondajul făcut de Banca Europeană de Investiții asupra băncilor-mamă și filialele lor în Europa Centrală și de Sud - Est în cadrul Inițiativei de la Viena, **jumătate din filialele băncilor mari din Europa Centrală și de Est, încă mai așteaptă atât pentru 2014 o creștere în numărul creditelor ne performante însă într-un ritm mai scăzut.**

Unitatea nominală de cost a muncii și productivitatea relativă

Ușurința de a face afaceri în

2014: Scală (1-189) în România vs UE (%UE)

Sursă: calculele EIB bazate pe date OECD.

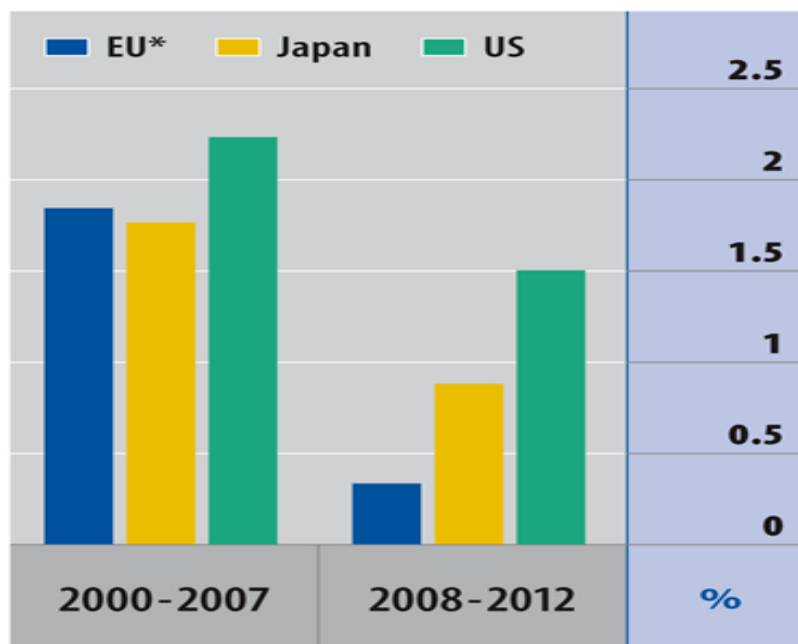
Sursă: Banca Mondială

O a treia provocare în procesul de convergență reală este o așa numită criză de competitivitate ce se manifestă atât în România cât și la nivel european.

După cum puteți observa în primul grafic, pe perioada crizei între 2007-2013 **costul nominal cu forța de muncă a scăzut în România mai mult decât productivitatea relativă pe angajat ceea ce i-a permis țării noastre să își păstreze avantajul competitiv în ceea ce privește nivelul de salarizare.**

Totuși, **competitivitatea României este pusă la încercare de existența unui mediu de afaceri mai puțin prietenos decât în majoritatea țărilor din UE.** Principalele dificultăți întâlnite de investitori în România conform unui raport publicat anual de Banca Mondială sunt: lipsa unei predictibilități a cadrului legislativ, sistemul de impozite rămâne încă destul de complicat și greoi, corupție, etc.

Creșterea productivității medii-% în raport cu nivelul post-criză în euro

Sursă: Eurostat

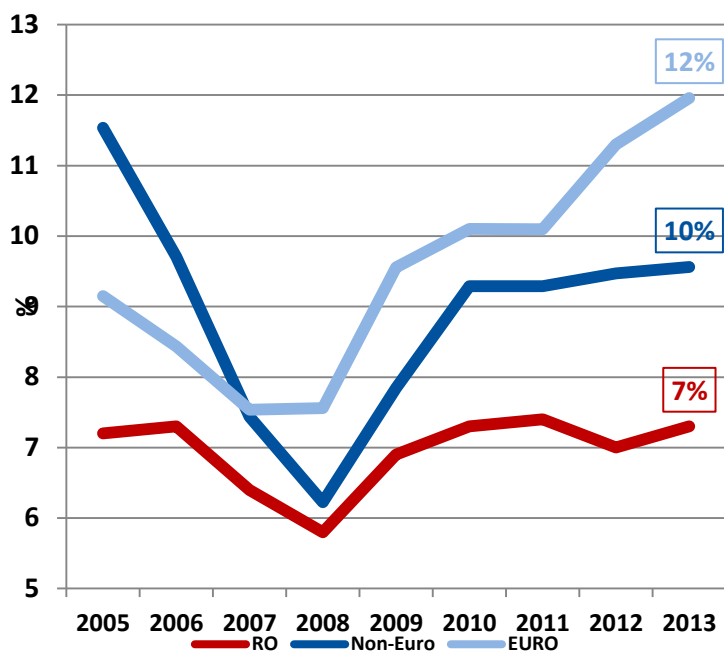
Permiteți-mi acum să vă atrag atenția asupra imaginii de ansamblu a dificultăților în restaurarea competitivității la nivel european. După cum puteți observa în acest grafic, Uniunea Europeană a suferit o pierdere foarte mare în creșterea competitivității sale economice în raport cu SUA sau Japonia. În perioada de dinainte de criză 2000-2007, creșterea competitivității economice în EU a fost de +1.8%, Japonia +1.7%, iar SUA +2.3%, ca în ultimii ani 2008-2012 aceasta să devină UE +0.25%, JP +0.9%, iar SUA +2.00%.

Pentru a prezenta cadrul general din Uniunea Europeană, cancelarul german Angel Merkel propune următorul raport: 7%/25%/50%.

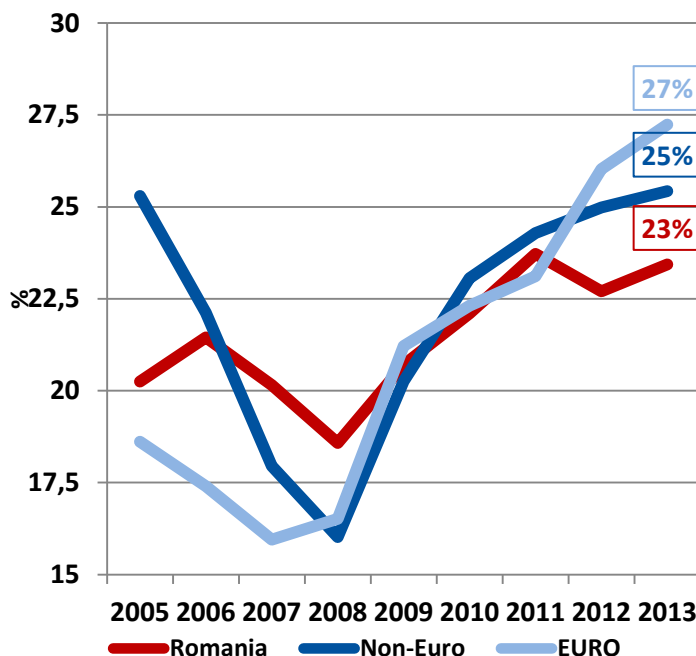
Astăzi, Uniunea Europeană numără 7% din populația întregii lumi, care produce aproape 25% din PIB-ul global și consumă undeva pe la 50% din cheltuielile sociale cumulate la nivel mondial. Cred că putem ușor concluziona căci Europa va avea mult de lucru pentru a-și menține nivelul de trai și prosperitatea.

Cred că reformele structurale propuse în Agenda „Europa 2020” trebuie să fie tratate cu mai multă seriozitate de către statele membre decât au tratat reformele propuse de „Agenda de la Lisabona”.

Rata șomajului (total – 15-64 Y) 2005/2013 (%)

**Rata șomajului în rândul tinerilor
(15-24 Y) 2005/2013 (%)**

Sursă: Calculele EIB bazate pe date Eurostat. Zona Non-Euro exclude următoarele țări: UK, Danemarca și Suedia

În al patrulea rând, criza locurilor de muncă pentru tineri și a șomajul ridicat pe continentul European ar trebui să devină o prioritate pe ordinea de zi a fiecărui guvern. După cum puteți vedea în primul grafic, rata șomajului a crescut semnificativ comparativ cu nivelurile din 2008 în întreaga Europă. Rata medie a șomajului în România a înregistrat o creștere mai lentă decât media celorlalte țări din afara Zonei Euro. Aceasta s-a datorat unor perspective de creștere economică mai ridicate.

Chiar mai îngrijorătoare din punct de vedere social și economic este creșterea masivă a **șomajului în rândul tinerilor care a ajuns la valori record pentru țara noastră, reprezentând astăzi mai mult decât triplul ratei medii a șomajului**.

Din punctul meu de vedere nu este acceptabil să avem astăzi în România și în Uniunea Europeană asemenea **creșteri ale șomajului pe o perioadă atât de lungă de mai mult de 5 ani (2008-2013)**. Cred de asemenea că această criză a locurilor de muncă pentru tineri ar trebui să fie principală preocupare a factorilor de decizie, iar inversarea curbii șomajului ar trebui să devină o prioritate de top pentru orice guvern european.

„Adoptarea EURO” rămâne o provocare

După cum menționam și anterior, în acest proces de adoptare a monedei unice europene trebuie să existe în primul rând **un echilibru între criteriile de convergență nominală și de convergență reală** cu statele membre ale Zonei Euro.

A. O etapă intermediară înaintea adoptării monedei unice este intrarea în Mecanismul Cursului de Schimb 2, care presupune o pregătire a României pe următoarele direcții:

- Păstrarea unei macrostabilități pe termen lung.
- Implementarea de reforme structurale pentru a realiza o convergență în termeni reali.
- Stabilizarea cursului de schimb al leului care trebuie să fluctueze într-o bandă standard de +/- 15 la sută pe o perioadă de doi ani în raport cu moneda unică europeană.

B. Adoptarea EURO:

În primul rând este un **exercițiu de Guvernanță politică**. Adoptarea EURO implică voință și consens politic național, indiferent de momentul electoral și de coalițiile politice. Mai mult, clasa politică trebuie să aibă o activitate legislativă responsabilă care să păstreze echilibrul macroeconomic al țării și care să conducă la o creștere a credibilității României în fața piețelor financiare. Credibilitatea fiind greu de câștigat și foarte ușor de pierdut.

Adoptarea monedei EURO, este de asemenea un **exercițiu de comunicare** din partea autorităților Statului. Un exercițiu comun de înțelegere și de asumare a cetățenilor, a ceea ce înseamnă moneda unică. Adoptarea ei fiind ultimul pas înspre o integrare deplină în Uniunea Europeană.

Președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, desemna EURO ca fiind „inima simbolică” a Uniunii Europene. Subscriu întru totul la această afirmație, cu sublinierea că *„Euro reprezintă și **inima materială** a Uniunii Europene, adoptarea Euro fiind produsul unor progrese concrete în termeni de convergență atât nominală cât și reală a țărilor în curs de aderare”*.

MIHAI NICOLAE TĂNĂSESCU

TELEPHONE: +352 4379 94107

EMAIL: m.tanasescu@eib.org

WORK EXPERIENCE:

Since August 2012 - EUROPEAN INVESTMENT BANK, LUXEMBOURG – VICE PRESIDENT

2007- July 2012 - INTERNATIONAL MONETARY FUND, WASHINGTON DC – SENIOR ADVISER TO THE EXECUTIVE DIRECTOR AND MEMBER OF THE EXECUTIVE BOARD – REPRESENTING THIRTEEN COUNTRIES: ARMENIA, BOSNIA AND HERZEGOVINA, BULGARIA, CROATIA, CYPRUS, GEORGIA, ISRAEL, FYROM, MOLDOVA, MONTENEGRO, THE NETHERLANDS, ROMANIA AND UKRAINE

2004 - 2007 - ROMANIAN PARLIAMENT – MP AND CHAIRMAN OF THE BUDGET COMMITTEE, FINANCE AND BANKS

2000 - 2004 - MINISTER OF FINANCE, ROMANIA AND GOVERNOR FOR ROMANIA TO THE IMF, WORLD BANK AND EBRD

1997 - 2000 - WORLD BANK, WASHINGTON DC – ALTERNATE EXECUTIVE DIRECTOR – ARMENIA, BOSNIA AND HERZEGOVINA, BULGARIA, CROATIA, CYPRUS, GEORGIA, ISRAEL, FYROM, MOLDOVA, MONTENEGRO, THE NETHERLANDS, ROMANIA AND UKRAINE

1978 – 1997 MINISTRY OF FINANCE

- **1993 – 1997** GENERAL DIRECTOR – PUBLIC DEBT DEPARTMENT/TREASURY
- **1991 – 1993** GENERAL DIRECTOR – STATE BUDGET DEPARTMENT
- **1990 – 1991** GENERAL DIRECTOR – TAX LEGISLATION DEPARTMENT
- **1978 – 1990** ECONOMIST

STUDIES:

1998 – HARVARD BUSINESS SCHOOL, USA – EXECUTIVE DEVELOPMENT PROGRAM

1993 – IIAPE/ECOLE NATIONALE D'ADMINISTRATION, FRANCE – BUDGET PLANNING AND EXECUTION

1978 – ACADEMY OF ECONOMIC STUDIES, BUCHAREST – FINANCE AND ACCOUNTING

LANGUAGES: FLUENT IN ENGLISH AND FRENCH

OTHER:

2002 - COMMANDEUR DE LA LEGION D'HONNEUR - AWARDED BY PRESIDENT OF FRANCE

2003 - STAR OF ROMANIA, KNIGHT - AWARDED BY PRESIDENT OF ROMANIA

MORE THAN 1.500 ARTICLES AND INTERVIEWS PUBLISHED IN VARIOUS NEWSPAPERS AND ECONOMIC PUBLICATIONS – ROMANIAN AND INTERNATIONAL

1992 – 1993 PROFESSOR, ACADEMY OF ECONOMIC STUDIES, BUCHAREST

ROMANIAN BORN, MARRIED